Прізвище, ім'я _____

Прочитай текст.

Білочка-мандрівниця

За Оксаною Іваненко

Маленька білочка народилася наприкінці літа. Вона тоді була зовсім гола і сліпа.

– Це нічого, – сказала мати-білка її старшим братам і сестрам, що народилися раніше і тепер, пробігаючи повз рідне гніздо, зневажливо дивились на сестричку, – ви теж були колись такі, а тепер бачите, які у вас пухнасті хвостики і вушка з китичками.

І справді, маленька білочка за деякий час вкрилася м'якою пухнастою шерсткою, а потім розплющила й свої горіхові очі – вони й завбільшки були як маленький горішок, і на колір такі самі.

Але як тільки глянула – очі стали відразу як великий горіх, бо навколо було дуже цікаво і хотілося все швидше побачити.

Вона висунула гостру, цікаву мордочку з гнізда, повела вушками і спитала матір: – А що то таке?

– То стара ялина, ми будемо там жити взимку. То хороша стара ялина, на ній багато смачних шишок і велике дупло для нашої квартири.

– А то що?

– То пташки. Вони, правда, дуже балакучі, особливо вранці та ввечері, але шкоди нам не роблять. А он, бачиш, крадеться поміж деревами?

LIVEWORKSHEETS

Отого звіра бережись: то стара лисиця, вона хитріша за всіх у лісі і може тебе з'їсти. Та як тільки в тебе хвостик стане великий і лапки зміцніють, я навчу тебе стрибати по верхах дерев, і тебе ніхто не спіймає.

Маленька білочка з заздрістю дивилася на своїх старших братів і сестер, що плигали по зелених ялинах. Їх нібито вітер перекидав з дерева на дерево. Вони могли мандрувати по всьому лісі. І всі дуже вихвалялися, що вони вже великі.

«Хоч би й мені швидше бігати й стрибати! – думала маленька білочка. – Я б тоді їх усіх випередила і забігла б найдалі».

Та от і в неї зміцніли лапки, хвостик став пухнастий і вже міг махати над її мордочкою, як віяло. А над вушками ще раніше з'явилися маленькі китички – вузькі й гострі, зовсім як щіточки на дитячих пензликах. Мати почала вчити її лазити й стрибати.

– Це добре, що підросла маленька білочка, – сказала мати-білчиха, – у нас тепер багато роботи, і ти теж допомагатимеш. Нам треба за гарної погоди зробити запаси на зиму. Тільки ти, білочко, не забігай далеко. Далі дуба та ялини не ходи.

Щодня тепер усі білки розбігалися по лісі на розшуки горішків, грибів, шишок. Коли вперше вирушила і маленька білочка, був чудовий ранок. Ліс стояв різнокольоровий, барвистий. Жовте, червоне, руде листя заквітчувало дерева, і дерева красувались одне перед одним. Це були перші осінні дні. Небо було синє-синє, і в повітрі літало серпанкове тонесеньке павутиння. Ткали його павуки, а воно, легеньке, від найніжнішого подиху вітру рвалося, і летіло, і блищало

LIVEWORKSHEETS

Небо було синє-синє, і в повітрі літало серпанкове тонесеньке павутиння. Ткали його павуки, а воно, легеньке, від найніжнішого подиху вітру рвалося, і летіло, і блищало на сонці, мов срібло.

«Я пострибаю далеко-далеко, – подумала маленька білочка.– Хіба цікаво стрибати навколо старої ялини та дуба?»

Вона все тут знала і вже стільки разів чула, як мурмоче старий дуб, коли вітер шарудить його листям, а ялина тільки ледь-ледь похитує волохатими вітами. От білочка й пострибала. Назустріч їй летіли кольористі балакучі пташки, стрічалася різна комашня. Усі були заклопотані, поспішали, як і вона.

– Ой, яке грибне місце! – скрикнула білочка, побачивши галявину і багато різних грибів. Вона кинулася збирати їх.

– С–ш–ш–ш, – раптом чує вона страшне сичання і бачить, як до неї повзе довга, покручена, тонка і слизька гілка – тільки без листя. То була гадюка. Білочка не знала, але злякалася, бо ніколи не бачила, щоб гілляки повзали.

Вона прожогом кинулася вгору. «Краще додому бігти!» – подумала білочка і пострибала назад, але перед нею відкривалися все нові й нові незнайомі місця. Вона переплутала верхи дерев, по яких стрибала, і... заблукала.

– Дук! Дук! –закричала вона, але ніхто – ні мама, ні тато, ні сестри – не почув її: вона ж була далеко...

LIVEWORKSHEETS

Доведи, що ти уважно читаєш. Познач правильні відповіді.

Коли народилася білочка?

- [ ] восени
- [ ] взимку
- [ ] влітку

« Це нічого, ви теж були колись такі, а тепер бачите, які у вас пухнасті хвостики і вушка з китичками»

Ці слова належать _____

Адресовані _____

«Хоч би й мені швидко бігати й стрибати! — Я б тоді їх усіх випередила і забігла б найдалі».

Ці слова належать _____

« …у нас тепер багато роботи, і ти теж допомагатимеш. Нам треба за гарної погоди зробити запаси на зиму.. Тільки не забігай далеко. Далі дуба та ялики не ходи».

Ці слова належать _____

Адресовані _____

LIVEWORKSHEETS

Коли вперше білочка вирушила на розшуки грибочків, горішків, шишок?

- [ ] влітку
- [ ] восени
- [ ] взимку

Домівка білчиної родини розташовувалася на

- [ ] старій березі
- [ ] старій ялині
- [ ] старому дубі

«Вона все тут знала і вже стільки разів чула, як мурмоче старий дуб, коли вітер шарудить його листям, а ялина тільки ледь-ледь похитує волохатими вітами».

У цих словах ідеться про _____

Кого білочка зустріла на зеленій галявині?

- [ ] зайця
- [ ] гадюку
- [ ] лисицю

LIVEWORKSHEETS

Слова з ненаголошеними голосними звуками [е], [и] в корені, які перевіряються наголосом

1. Пригадай і повтори правило перевірки ненаголошених голосних.

дібрати спільнокореневе
змінити слово

[и^{е}] → [и] → *и*

[е^{и}] → [е] → *е*

змінити слово
дібрати спільнокореневе

2. Прочитай. З'єднай букви з відповідними словами. Усно добери перевірні слова.

л__сти	**и**	дер__во
ш__рокий		к__сличка
м__чі		бл__зенько
в__сло	**е**	в__рбовий

LIVEWORKSHEETS

2. Прочитай слова. Устав пропущені букви. Добери перевірні слова за зразком. Запиши їх.

*Зразок: з**е**л**е**ніє – з**é**лень, зел**é**ний.*

б__р__говий - _____, _____

в__с__литись - _____, _____

щ__б__тати - _____, _____

3. Прочитай діалог. Устав пропущені букви. У дужках запиши перевірні слова.

– Де ти, білочко, ж__веш (_____)?
Що ти, білочко, гр__зеш (_____)?
– У з__леному (_____) ліску,
У дуплі, у сосняку.

LIVEWORKSHEETS